

Évközi 18. Vasárnap C

Vigyázzatok és őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete. (Lk 12,15)

Olvasmány

Prédikátor 1,2; 2,21-23

Minden hiábavalóság, mondja a Prédikátor, csupa hiábavalóság. Minden csak hiábavalóság. Hisz jó néhány ember munkálkodott bölcsen, okosan és sikerrel, azután át kellett engednie szerzeményét olyannak, aki mit sem fáradt érte. Ez is hiábavalóság és nagy baj!

Igen, mi haszna van az embernek sok-sok fáradozásából és törekvéséből, amellyel emésztette magát életében? Valóban: minden napja csupa szenvedés, és minden tevékenysége csak bosszúság. Szíve még éjjel sem tud megnyugodni. Ez is hiábavalóság!

Szentlecke

Kolosszeiekhez 3,1-5.9-11

Testvéreim! Krisztussal együtt ti is feltámadtatok. Keressétek tehát azt, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán. Az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve. Amikor azonban Krisztus, a mi életünk, újra megjelenik, vele együtt ti is megjelentek a dicsőségben. Fojtsátok el tehát tagjaitokban, ami földies: a paráznaságot, a tisztátalanságot, az érzéki vágyakat, a bűnös kívánságokat és a kapzsiságot, ami nem más, mint bálványimádás. Ne hazudjatok egymásnak. Vessétek le a régi embert szokásaival együtt, és öltsetek föl az újat, aki állandóan megújul Teremtőjének képmására a teljes megismerésig. Itt már nincs görög vagy zsidó, körülmetélt vagy körülmetéletlen, barbár vagy szittyá, szolga vagy szabad, hanem Krisztus a minden, és ő van mindenben.

Evangélium

Lukács 12,13-21

Abban az időben: Amikor Jézus tanított, valaki megszólalt a sokaságból: "Mester, szólj testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget." Ő így válaszolt neki: "Ember, ki hatalmazott fel engem, hogy bírátok legyek, és eloszam örökségeket?" Majd a tömeghez fordult: "Vigyázzatok, és őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete."

Példabeszédet is mondott nekik: "Egy gazdag embernek a földje bőséges termést hozott. Így okoskodott magában: Mit tegyek? Nincs hová gyűjtenem a termésemet. Tudom már, mit teszek: lebontom csúreimet és nagyobbakat építek, oda gyűjtöm majd a termést és minden vagyonomat. Aztán majd elégedetten mondom magamnak: Ember, van elég vagyonod, eltart sok évig. Pihenj, egyél, igyál, és élvezd az életet!"

Ám az Isten így szólt hozzá: Esztelen, még az éjjel számon kérik tőled lelkedet. Kié lesz mindaz, amit szereztél?

Így jár az, aki kincset gyűjt magának ahelyett, hogy Istenben gazdagodnék."

Elmélkedés

A mai három olvasmány jól össze van hangolva. Míg az első létünk alapkérdését állítja elénk: "Miért vagyunk a világon?", addig a második olvasmány megpróbál válaszolni rá: "Azért vagyunk a világon, hogy egyre inkább hasonlónak váljunk Jézus Krisztushoz és így egyre inkább a Teremtő hasonmásai legyünk". Az evangéliumban aztán világossá válik, hogy mi minden állhat életünk alapkérdése és létünk célja közé? Aki megpróbál maga adni értelmet életének, megpróbálja anyagi javakkal elfedni élete értelmét, az bensőleg nem nyitott arra, hogy Isten megajándékozza országának gazdagságával.

Ez is egy oka annak, hogy Jézus tartózkodik attól, hogy a bíró szerepét játssza és állást foglaljon. Mivel azt kívánják tőle, hogy **egy** birtokosból **kettőt** csináljon. De nem ez a hivatása. Az a dolga, hogy megvilágítsa az embereknek, hogyan válhatnak egyre inkább a Teremtő hasonmásai. A gazdag ember, akiről itt szó van, körülveszi magát javaival, csak arra gondol és egyre inkább rabjává válik. Ebben látni az élet értelmét értelmetlen Jézus szerint. Vonakodik ezt az értelmetlenséget megduplázni. Mégis válaszol az ember kérésére, más szinten, amikor a következő példabeszéddel megvilágítja, hogyan kell bánni a tulajdonunkkal, mindazzal, amit birtokolunk és amik vagyunk. Elveti a birtoklást, a kincsen való csüggést, mert ez ellentmond Isten létének. A Bibliában Isten felülmúlhatatlan neve pontosan kifejezi létének lényegét: Jahve "Én vagyok, jelen vagyok számotokra". Ha valaki Isten képmása akar lenni, akkor tudja, mit kell tennie: jelen lenni mások számára – ilyenek akarunk **lenni!** Krisztus is ilyen. Azok a viselkedésmódok amiket a két olvasmány bemutat (indulatosság, irigység, kapzsiság, hazugság...) a nem-hasonmás lét gyümölcsei, annak, hogy "csak magam számára vagyok jelen". A szélesebb értelemben vett hatalom és birtoklás bármilyen formája oly mértékben beszűkít minket, hogy embertelenné válhatunk.

Az evangélium arra emlékeztet minket, hogy milyen fontos, hogy megszabaduljunk ettől az "embertelenségtől", hogy függetlenek legyünk tőle, birtoklók és ne megszállottak legyünk. Az ilyen alternatív életforma hatással van: ha a létezését és nem a birtoklást állítjuk életünk középpontjába, akkor automatikusan értelmet nyer életünk és már nem kell küzdenünk érte. Ugyanakkor észrevehetjük, hogy az ilyen életmód által a mennyország **itt és most** megkezdődik ebben a **jelenlétben!** Habár még úton vagyunk, mégis új emberekké váltunk (2. olvasmány). Ez azt jelenti, hogy nem arra várunk, hogy életünk értelmét olyasmiben keressük meg, ami majd a halál után jön. Nekünk, keresztényeknek az a hivatásunk, hogy elsősorban itt és most, ezen a földön mutassuk meg Isten arcát, továbbterjesszük melegségét. Csak ezáltal kezdődhet meg nekünk és másoknak is a mennyország, az "Istennél-levés". Minél közelebb vagyunk Istenhez, annál könnyebben lehetünk olyanok, mint Ő – jelen mások számára. Azaz alapot és jövő adunk felebarátainknak, teret saját életükhöz szabadságot, hogy nélkülünk is tovább tudjanak menni; nem erőszakosan, mégis jelen vagyunk, ha szükséges. Egyszóval azt adjuk tovább, amit Istentől kaptunk kezdettől fogva, amikor teremtett minket.

Ami ezzel ellentétes, az közönséges hatalom- és birtoklásvágy: olyannak kell lenned, amilyennek én akarlak; tőlem függesz és a véleményemre szorulsz; én határozom meg a teret, amiben kibontakozhatsz ... Nem ilyennek ismertük meg Jézust. Bárcsak sikerülne mindnyájunknak eltávolodni a bennünk lévő sötétségtől mert Isten maga ígért nekünk fényt kezdettől fogva!